

<b>ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG</b>	
Ügyszám:	1V/590-0/2018
Érkezett:	2018 MÁRC 28.
Példány:	1
Melléklet:	13 db
Kezelőiroda:	
<i>[Handwritten signature]</i>	

**Tisztelt  
Alkotmánybíróság!**

*A Gödöllői Járásbíróság útján*



Képv.:  
Lomnici Ügyvédi Iroda  
Dr. Ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd útján  
(1188 Budapest, Bocskai utca 41/b.  
Fsz.3)

**LOMNICI ÜGYVÉDI IRODA**  
Dr. Ifj. Lomnici Zoltán PhD. ügyvéd  
1188 Bp. Bocskai u. 41/B. Fsz. 3.  
Tel.: 06(30) 304-0154  
Fax: 06(1) 630-2974

<b>GÖDÖLLŐI JÁRÁSBÍRÓSÁG</b>	
<i>[Faded official stamp]</i>	
Érk.:	2018 FEBR 12
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen	
Példány:	1
Melléklet:	1
Aláírás:	<i>[Handwritten signature]</i>
Ügyszám:	53 330/2018

**a Budapest Környéki Törvényszék 2.  
Bf.316/2017/12. számú ítéletének és a  
Kúria Bfv.I.1735/2017/2. számú  
végzésének megsemmisítése iránt**

**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Alulírott [REDACTED] indítványozó, meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm útján, mint a támadott, az alábbiakban részletezett bírósági döntés alapjául szolgáló ügy **terheltjeként érintett**, Magyarország Alaptörvénye 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ának a) és b) pontja alapján, tisztelettel a következő

*alkotmányjogi panaszt*

terjesztem elő.

**Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 2. Bf.316/2017/12. számú ítéletének és a Kúria Bfv.I.1735/2017/2. számú végzésének Alaptörvény-ellenességét, egyúttal azokat semmisítse meg.**

Alulírott [REDACTED] mint indítványozó a Budapest Környéki Törvényszék jogerős ítélete ellen felülvizsgálati kérelemmel fordultam a Kúriához, a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

A Kúria fent megjelölt végzését 2017. december 13-án vettem kézhez. Én, mint indítványozó az alapügy terheltje vagyok, rám nézve a sérelmezett bírósági döntések rendelkezést tartalmaznak, érintettségem tehát fennáll.

**I.**

**Alkotmányjogi panaszom előzményei**

**Az első fokon eljáró Gödöllői Járásbíróság 55.B.330/2016/64. számú ítéletében bűnösnek mondott ki 5 rendbeli szexuális erőszak büntetésében, melyből 4 rendbeli kísérleti szakban maradt, 1 rendbeli lopás vétségében, amiért a bíróság – halmazati büntetésként – 4 év 6 hónap (börtön fokozatban végrehajtandó) szabadságvesztésre ítelt engem. A Járásbíróság ezenkívül 5 évre eltiltott a közügyek gyakorlásától.**

Az eljáró elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor a cselekmények elkövetése óta eltelt viszonylag hosszú időt (a Járásbíróság 2017. március 22-ei ítéletének meghozatalakor közel 2 évet) enyhítő körülményként vette figyelembe, az eljárás vádlottjaként ugyanis 2015 júliusa óta álltam büntetőeljárás hatálya alatt. A Gödöllői Járásbíróság úgy ítélte meg, hogy ez a tény nem róható fel nekem, és ezért ezt a bíróság enyhítő körülményként értékelte.

A Járásbíróság enyhítő körülményként – csekély nyomatékú tényként – értékelte azt is, hogy az eljárás korábbi szakaszában részletes, feltáró jellegű, beismerő vallomást tettem, mely beismerő vallomásomat később ugyan visszavontam, s a velem szemben felrótt bűncselekmények elkövetését az eljárás későbbi szakaszaiban tagadtam.

Ugyancsak enyhítő körülménynek tekintette az elsőfokú bíróság ítélete, hogy alulírott [REDACTED] az elkövetések időpontjában fiatal felnőtt (20-23 éves) voltam, mely enyhítő tényhez – csekély nyomatékmal, de – hozzájárult büntetlen előéletem is. Enyhítő körülménynek tekintették továbbá azt is, hogy a cselekmények közül 4 rendbeli szexuális erőszak kísérleti szakban maradt. A Gödöllői Járásbíróság ugyanakkor súlyosító körülményként értékelte a vád tárgyává tett cselekmények többszörös halmazát, valamint az azok egyik sértettjének ([REDACTED]) okozott súlyos hátrányt, a fokozott lelki megviselést, amely az elsőfokú bíróság szerint végül [REDACTED] elköltözését eredményezte.

A fentebb bemutatott elsőfokú ítéletet a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2017. június 23-án kelt 2. Bf.316/2017/12. számú határozatával jelentősen megváltoztatta, s az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 7 évre (az ügyben megállapított középértékre) súlyosította, mivel úgy ítélte meg, hogy a Járásbíróság a büntetés-kiszabási körülményeket csak részben vette figyelembe helyesen. Ennek alapján a kiszabott büntetés tartamát „eltúlzottan enyhének” minősítette a cselekmények valóságos anyagi halmazának sorozat jellege, hosszabb időn át történő megvalósításuk, valamint a vádlott társadalomra való veszélyessége és a súlyosító körülmények túlsúlya alapján érvelve. A szabadságvesztés időtartamába beleszámította az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt időt.

A jogerős döntés nyomán felülvizsgálati kérelemmel fordultam a Kúriához, amely azonban átfogóbb vizsgálat nélkül 2017. november 27-én elutasította kérelmemet – azzal az indokkal, hogy amennyiben a bűncselekmény minősítése „törvényes, és a büntetés kiszabása során egyéb anyagi jogi szabályt nem sértettek meg a bíróságok, a mérlegelési jogkörben, törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálati eljárásban nem támadható”. A Kúria a büntetés kiszabás során irányadó körülményekkel ezért nem foglalkozott elutasító végzésében, döntésével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

## II.

### Az alkotmányjogi panasz tárgya

Jelen alkotmányjogi panasz indítványomban megjelöltem az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontját, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-át, mint ügyemben az alkotmánybírói eljárás alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezést. Az alaptörvény-ellenesség tekintetében pedig megjelöltem az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését, és alaptörvény-ellenességet állítva annak indokait is előadom az alábbiakban.

Elsőként azt kívánom kiemelni, hogy a szexuális erőszak büntette és más bűncselekmények miatt ellenem folyamatban volt büntetőügyben az eljáró másodfokú bíróság, valamint a Kúria megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjogomat. Ezen alapjogsérelemhez ideidézem az Alkotmánybíróság megállapítását: „a tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye” [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.].

Álláspontom szerint a másodfokon eljáró Törvényszék nem megfelelő körütekintéssel – a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével – végezte el értékelését, és például nem kellően igyekezett alkalmazni azt a konziderációs lehetőségtöbbletet, amely már az elkövetéskori életkoromból adódóan következik, és azzal összefüggésben a másodfokú bíróság előtti eljárásban mérlegre tehető lett volna. A Kúria Büntető Kollégiumának a büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló véleménye (56. BKv) szerint a fiatal felnőttkor – a deliktum elkövetésének időpontjában – enyhítő körülményként értékelhető.

Idézet a BK. szövegéből: „A fiatalkor nem enyhítő körülmény, ilyennek értékelhető azonban, ha az elkövető a büntethetőség határát jelentő tizennégy éves életkort nem sokkal haladta meg, vagy fiatal felnőtt volt, amikor a bűncselekményt elkövette.” Itt idézem a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény értelmező rendelkezéseinek vonatkozó passzusát: „5. § c) fiatal felnőtt: az a nagykorú személy, aki a 24. évét nem töltötte be”. Ez a fiatal felnőttkorúságra vonatkozó kondíció esetemben megáll, hiszen a deliktumok elkövetésekor 20-23 éves voltam.

**A másodfokú bírósági ítélet** a büntetés súlyosításakor úgy érvelt, hogy a vádlott által több éven keresztül, „sorozat jelleggel” megvalósított öt szexuális bűncselekmény kapcsán „a személyében rejlő társadalomra veszélyességet” emelte ki, azonban ennek kapcsán fontos megjegyezni, hogy az elkövető társadalomra veszélyessége már olyan körülményt jelent, amelyet – ellentétben a bűncselekmény társadalomra veszélyességével – a törvényi szabályozás nem definiál. A cselekmény társadalmi veszélyességének nagyobb fokát érzékelteti a Törvényszék a folytatólagos elkövetés hangsúlyozásával, azonban mindebből nem következik – különösen az érintett elkövetéskor fiatal felnőttkorú volta és nem teljesen kiforrottnak tekinthető személyisége miatt – a súlyosító büntetékiszabás indokoltsága, célravezetősége a személyében rejlő társadalomra veszélyességre való hivatkozással.

Az ügyben első fokon eljáró Gödöllői Járásbíróság álláspontom szerint helyesen állapította meg az általa felsorolt enyhítő körülmények között azt a tényt, hogy a vádlotti cselekmények közül négy rendbeli szexuális erőszak kísérleti szakban maradt. Arra következtetett, hogy a terhelt törekedett a bűncselekmények befejezettségének elérésére, végül azonban több esetben – a körülmények hatására, pl. sikítás, a cselekmény közben kis gyermek felkelése, vagy öntudatos ellenállás folytán – félbeszakította kísérleteit, és maga távozott az elkövetés helyszínéről. A következmények a négy, végül kísérleti szakban maradt deliktumnál semmiképpen sem ítéltetők meg olyan súlyosnak, mintha azok befejezett stádiumba jutottak volna.

A másodfokú bíróság azt a jogilag kontroverzális érvet használja a kísérleti szakban maradás nyomatéka kapcsán az enyhítő körülményként való nem figyelembe vételhez, hogy bár az a vádlotti cselekmények túlnyomó részét érinti ugyan, a Törvényszék megállapítása szerint a sértettek kitartó ellenállásának volt döntő szerepe a befejezettség elmaradásában.

Ennél a megállapításnál fontos rögzíteni: a szexuális bűncselekményeknél a sértett komoly ellenállása alapvető feltétel, ugyanis ennek hiányában általánosan sem a kényszerítés, sem maga a bűncselekmény nem áll fenn. Így ha a sértettek ellenállásának döntő szerepe volt is a befejezettség elmaradásában, magát a tényt, hogy a megállapított deliktumok többsége kísérleti szakban maradt, mindenképpen enyhítő körülményként kellett volna figyelembe venni esetemben.

**A cselekmények elkövetésétől az elsőfokú döntésig eltelt hosszabb idő, így közel két évvel korábban történt büntetőeljárás alá helyezésem, enyhítő körülmény.** A büntetés nevelő hatása hosszabb idő elteltével már korlátozottabban érhető el, márpedig a nevelő hatás speciális prevenciója elérésének egy fiatalabb életkorúnak tekinthető személy elleni eljárásban releváns jelentősége van.

Véleményem szerint, az eljárásban vád tárgyává tett bűncselekmények körülményei kapcsán összességében megállapítható: **a másodfokú Törvényszék indokolatlanul lényeges mértékben tért el az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértékétől és alkalmazta végül az ügyben kiszabható szabadságvesztés középértékét (7 év).** Ennek alapjaként ugyanis nem megfelelő körülményekkel – a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével eljárva – végezte el a bűnösségi körülmények (különösen az enyhítő körülményként számba vehető bűnösségi tények) komplex értékelését és mérlegelését. Mindezek nyomán álláspontom szerint nem a helyes tartamú, hanem egy eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki jogerősen számomra.

A Kúria tanácsülési végzése nem vette figyelembe a fenti szempontokat, s azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte döntésében. **A büntető anyagi jogi legalitás elvét nélkülözve, a büntetés kiszabás során irányadó körülmények súlyosságának szükségességét teljesen figyelmen kívül hagyva – azokat végzésében mindössze két sorban érintve – a Kúria (sem) biztosította számomra azt a jogot (tisztességes eljáráshoz való jog), amely engem mint az alapügy terheltjét megilletett volna, és amelyeket a hazai és a nemzetközi jog emberi jogokként elismernek.**

Az elsőfokú bíróság ítélete kiemeli, hogy a tett-arányos – a bűnözés csökkentése érdekében az elkövetők személyiségéhez igazodó, egyéniesített – büntetés kiszabása lehet csak célravezető, amely esetemben a kiszabható szabadságvesztés középértékénél (7 év) rövidebb tartamot, a Járásbíróság által halmazati büntetésként kiszabott 4 év 6 hónap szabadságvesztést jelenti.

Mindezek alapján úgy látom, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével összhangban, a jogerős ítéletben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 év 6 hónap, a közügyektől eltiltás tartamát pedig 5 év mértékben kellett volna hagyni.

Az Alkotmánybíróság közelmúltbeli gyakorlatában is megerősítette, hogy a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme már önmagában, vagyis egy másik alapjogsérelem hiányában is egy bírósági határozat Alaptörvény-ellenességét eredményezheti [20/2017. (VII. 18.) AB határozat].

Jelen panasz indítványozójaként természetesen tisztában vagyok azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem képezi részét a jogorvoslati rendszernek, és nem feladata felülvizsgálni, illetve eldönteni a bírói mérlegelés körébe tartozó kérdéseket. Arra kérem az Alkotmánybíróságot, hogy mondja ki: az ügyemben hozott bírósági döntések alapjogsérelem útján születettek meg, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével nem konform eljárásban.

### III. Petitum

12./ Az indoklásban részletezettek alapján tisztelettel

#### kérem

annak megállapítását, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 2017. június 23. napján kelt, 2. Bf.316/2017/12. számú ítélete és a Kúria 2017. november 27. napján kelt, Bfv.I.1735/2017/2. számú végzése Alaptörvény-ellenes, ezért kérem azok megsemmisítését az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései alapján.

A kérelmező az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel a IV/1473/2016. számú alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványában szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

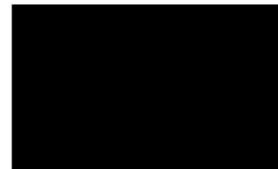
Indítványozom továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 57. § (3) bekezdése alapján az alapüggyel kapcsolatos iratanyag megküldése céljából keresse meg az ügyben eljáró bíróságokat.

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 27. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó meghatalmazást jelen beadványomhoz csatolom.

Jelen beadvány egy példányát az Abtv. 53. § (2) bekezdésére figyelemmel a Gödöllői Járásbíróságnál terjesztem elő.

Kelt: Budapest, 2018. február 09.

Tisztelettel:



Melléklet: Ügyvédi meghatalmazás 1 (egy) eredeti példánya